

‘Zomaar een dak boven wat hoofden’

‘Zomaar een dak boven wat hoofden’, zijn de beginwoorden van het overbekende lied over de kerk waar mensen samen komen. Het lied werd door de cantors Mariska Brinkmann en Lise Melenhorst gezongen op zondagmorgen 26 juli jongstleden in de kerk van Coevorden. Richard Elfrink begeleidde de dames op de piano. Een passend begin van de viering. Het was een zomerse zondagmorgen in vakantietijd.

Vanaf 1 juli mogen meer dan dertig mensen naar de kerk komen. De registratie is minder strikt dan voorheen maar toch merk je aan alles dat de coronapandemie niet voorbij is. Telkens horen we over besmettingen dichtbij en veraf. De voorschriften van het RIVM, ook in de kerk, zijn er niet voor de grap. Zo worden de handen bij binnenkomst ‘gereinigd’ en kun je niet op een willekeurige plaats gaan zitten. Er is geen samenzang en de koren zijn er niet om de liturgie luister bij te zetten. Ook bij het uitreiken van de Heilige Communie worden naast de ‘normale’, enkele speciale richtlijnen in acht genomen. Bij het verlaten van de kerk wordt enige afstand naar elkaar toe bewaard. Dit alles draagt ertoe bij dat de liturgie, de eredienst, de viering van de Eucharistie gevierd kan worden vanuit het lied: ‘Zomaar een dak boven wat hoofden.’

Na lange tijd is er ‘de deur die naar stilte open staat.’ Onze kerk wordt opnieuw een ‘huis’ met ‘muren van huid, ramen als ogen. Huis dat een levend lichaam wordt’. Wij kunnen opnieuw onze kerk binnengaan om ‘recht voor God te staan’. Zelfs in eigen huis, in onze woonkamer wordt het lied mogelijk gemaakt door ‘livestreaming’.

Gaandeweg zijn onze kerken opnieuw plekken geworden waar het geloof publiekelijk gevierd kan worden. Vergeten wij niet dat de gang naar de kerk door de ‘intelligente lockdown’ vele weken, maanden zelfs, niet mogelijk was.

Het is van belang dat een ieder zich veilig weet in de kerk. Juist ook de kwetsbare mensen onder ons. Het is dan ook noodzakelijk om de heersende richtlijnen ter harte te nemen en in praktijk te blijven brengen. Mede daardoor ervaren wij ‘dat wij elkaar gegeven zijn. Wonder van God, mensen in vrede.’

Zo blijft de kerk ‘Zomaar een dak boven wat hoofden.’ Een oud en bijna vergeten lied klinkt weer als nieuw!

Frans J.M. Wielens diaken